

**Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö**

Gud hör bön
Den yttersta uppoffringen
Varför borde vi läsa böcker?

Församlingsblad Hösten 2019

Gud hör bön

Vi har Vår Herres löfte, att han skulle ge oss allt vi ber honom om. Han lärde detta när han sa: "Bed, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas" (Lukas 11:9). Att tvivla på detta löfte vore att ifrågasätta själva Sanningens ord.

Bön är osviktig, helt tillförlitlig, men vad vi ofta glömmar – eller kanske aldrig lärt – är att det finns några viktiga villkor som knyts till den osvigheten:

- (1) det vi ber om måste vara tillåtet och till vårt bästa;
- (2) vår bön måste följas av levernets förbättring;
- (3) vår bön måste förenas med förlåtelse av de personliga oförrätter som vi utsätts för;
- (4) vår bön måste vara ödmjuk, brinnande och tillitsfull;
- (5) vi måste vara uthålliga i vår bön.

Den sista punkten får många att inte be rätt. Man kan ha en så hög uppfattning om sig själv, att om man knackar på himlens port två eller tre gånger, så tar man illa vid sig om man inte blir bönhörd. Och så känner man sig kränkt och slutar.

Helgonen var inte så otåliga eller stolta. Patriarken Isak bad i 20 år innan hans äktenskap välsignades med ett barn. Den heliga Monika anropade Vår Herre i 17 år innan hon erhöll omvändelsens nåd för sin son Augustinus. Den helige Filippo Neri sade att han bad i 20 år om nåden att komma närmare Gud innan han blev bönhörd. Om vi läser helgonens liv med denna punkt för ögonen, skall vi finna ett otal andra exempel.

Vad är då syftet med att vi få vänta med att bli bönhörda av Himlen? Kyrkolärarna ger olika svar. Den helige Augustinus säger att Gud dröjer med att bifalla våra önskningar för att öka vår längtan och uppskattning av dem när de väl ges. S:t Frans av Sales påminner oss om att Gud kan hålla oss väntande för att pröva vår tillit och hålla oss nära Honom. S:t Alfonso de Ligouri visar oss hur Gud, i sin godhet, avvaktar för att förena sig närmare med oss.

Jungfru Marias förbön skyndar på nåden som kommer från Himlen till jorden. Här är ett par exempel: Franciskanerna kom till Mexiko med Cortez år 1521, men deras försök att omvända ursprungsbefolkningen hade föga framgång tills tio år senare då Vår Fru av Guadalupe visade sig. Därefter omvändes åtta miljoner indianer på bara sju år genom Vår Fru av Guadalupes förböner. Hon blev också skyddspatron för de amerikanska kontinenterna. Efter det att Vår Fru visat sig för S:t Bernadette i Lourdes, inträffade många helanden genom den källa som mirakulöst välde

fram i byn som hittills varit okänd. Vår Fru gav dessa bevis på sin mäktiga förbön, eftersom hon i denna tid önskade bli känd och bli föremål för förbön under titeln den obefläckade avlelsen.

Det finns ett motto som lyder *maximus in minimis* (störst resultat inom kortaste tid). Vi har goda skäl att följa det mottot i våra böner och skynda till Vår Fru med våra böner. Vi får be om stora ting, som för själarna i skärselden eller för Heliga modern Kyrkan, men också för små ting som ter sig angelägna: en son behöver nåd att återvända till kyrkan; en dotter behöver en god make till stöd; en släkting har cancer och ber om helande; en vän är arbetslös och behöver jobb att kunna försörja sin familj.

Om vi ber med tillit och uthållighet om små ting och de ges oss, kan vi också vara säkra på att om vi tillitsfullt ber om stora ting, så skall de ges oss.

F. Ingvar Fogelqvist

Maximilian Kolbe

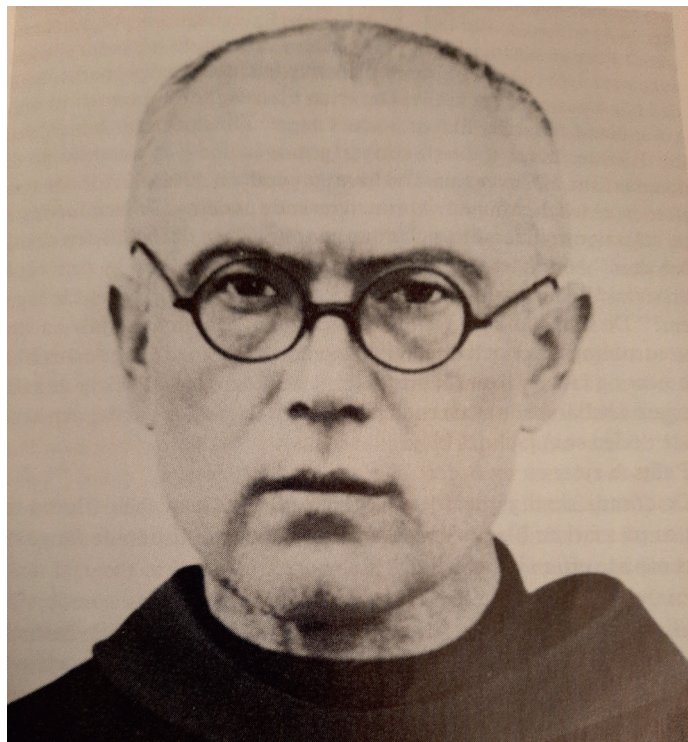
Den yttersta uppoffringen.

Petrus ord till Jesus: "Herre jag är redo att både gå i fängelse och i döden för dig". Jesus svarar: "Jag säger dig Petrus. Idag ska icke hanen gala förrän du tre gånger har förnekat mig och sagt att du inte känner mig".

Att gå i döden för någon är den yttersta uppoffringen någon kan göra för en annan människa, och därmed rädda ett liv. Det sägs att vid Estonias förlisning var det flera som offrade sig för att någon närstående eller yngre familjemedlem skulle ha en möjlighet att överleva. En som gjorde detta, och som jag vill berätta om, är Maximilian Kolbe.

Påven Paulus VI saligförklarade Maximilian Kolbe den 17 oktober 1971 och Påven Johannes Paulus II, helgonförklarade honom den 10 oktober 1982. Både vid saligförklaringen och helgonförklaringen deltog Franciszek Gajowniczek, hans fru och barn.

Vem var då denna Franciszek Gajowniczek? Det hela började i det tyska koncentrationslägret Auschwitz. Auschwitz var det tyska namnet nazisterna hade givit den polska byn Oświęcim i det ockuperade södra Polen. Maximilian Kolbe var en av många franciskan-bröder som blev internerade i koncentrationslägret, efter att de hade gömt flera tusen människor från att bli arresterade av nazisterna.

Regimen i Auschwitz var fruktansvärt men Maximilian Kolbe vågade reagera på den nazistiska ondskans kraft med evangeliets osjälviska kärlek.

Maximilian Kolbe fick fångnummer 16770 när han anlände till fånglägret 1941 och placerades i block 14. Maximilian Kolbe och hans medfångar fick utstå fruktansvärda förhållanden, med hårt kroppsligt arbete, lite mat och lite sömn. I tillägg blev de ofta plågade och slagna av de nazistiska vakterna. Vid arbetsdagens slut blev alla fångar uppställda för att räknas, och en dag i slutet av juli 1941 fattas en fånge. Den ansvariga officeren Fritsch skriker ut "För varje rymning - tio fångar till svält bunkern!".

Den natten sover ingen i fader Kolbes barrack. Dödskräck griper dessa härdade män, som många gånger under tortyr önskat sig dödens befrielse. Men inför detta som ska hända om inte den för-rymde fången hittas fasar alla. Att falla för exekutionsplutonens gevärskulor eller stupa i strid är dessa modiga män inte rädda för. Varje dag ser de medfångar bli avrättade, som de tvingas se på utan att vända bort blicken. Men att dygn efter dygn kämpa med döden i en liten bunker utan mat och utan dryck, bara tanken på detta är förlamande. Fruktansvärda rykten om vad som sker i bunkern är i omlopp i lägret. Att dö svältdöden är inte den största plågan, det är att inte kunna dricka och att ständigt vara törstig utgör den ohyggligaste tortyren.

Nästa morgon vid uppställningen berättar Fritsch att "flyktingen har inte återfunnits, alla fångar i lock 14 givakt!". Julihettan är outhärdlig, det är strängt förbjudet att låta någon dricka. SS-männen upp-rätthåller ordningen med slag av gevärskolvarna, flera av fångarna svimmar och faller till marken. Obarmhärtigt slår SS-männen på de medvetlös-

sa fångarna, om slagen inte längre gör någon verkan släpas de bort och kastas i en hög tillsammans med andra offer. Fader Kolbe svimmar inte, han faller inte, han står upprätt,

hans sista prövning har kommit. Långsamt mognar ett beslut i honom, nu tillhör hans liv inte längre honom själv. Stunden kan komma då någon tar det ifrån honom, i hans själ råder säkert lugn, han är försonad med Gud och sin nästa. Ända till kvällen måste de stå där och vänta på domen. Fritsch älskar att se fångarna lida och han njuter av att skrämma sina offer. Ännu en gång deklarerar han att den rymda fången inte återfunnits, därför skall tio av fångarna dö i svält bunkern. Om någon flyr en gång till blir det tjugo som ska dö.

I de tyska fånglägren brukar de arbetsdugliga sparas. Men Fritsch är sadist och det är en njutning för honom att gå omkring bland fångarna likt en dödens ängel. Till slut pekar han "Den där!", han skriver genast in fångens nummer på de dömdas lista. Här är människan bara ett nummer. Han fortsätter att välja nya offer och det verkar som att det roar honom. Nu är tio dödsdömda utvalda, en av dem ropar då förtvivlat "Åh, min stackars hustru, mina barn! Aldrig mer får jag se dem!". Alla fångar som står uppställda håller andan. En ny order kommer "Ta av skorna! De dömda ska gå barfota till bunkern". Plötsligt inträffar något oerhört, en av fångarna tränger sig fram genom leden. Hans huvud är lätt böjt åt sidan, ögonen blickar rakt in i officerens ansikte och viskningarna löper genom fångleden. Det är fader Kolbe som står helt lugnt framför officeren, han talar tyst så att bara de närmaste kan höra. "Jag skulle vilja dö istället för en av de dömda." Officeren stirrar på honom, det han har hört överrumplar honom. Han ser faktiskt lite chockerad ut och utbrister "Varför det?"

Wincenty Gawron: Appell i Auschwitz. Pennteckning 1942.

Fader Kolbe svarar "Jag är gammal och jag är katolsk präst, och jag duger snart ingenting till". "För vem vill du dö?" frågar officeren. "För den mannen" säger fader Kolbe och pekar på Franciszek Gajowniczek, som förut klagade bittert. Officeren skriker då ut "Vem är du?", han får svaret "Jag är katolsk präst". Kolbe säger inte munk, och inte heller franciskan utan präst. "Din önskan inviljas". De dömda skulle inte vandra den sista vägen utan en präst och det är en fråga många har ställt sig. Tog fader Kolbe den dömdes plats för att rädda hans liv, eller var det för att vara med de andra nio som skulle dö?

Barfota vandrar de dödsdömda långsamt i riktning mot svältbunkern. Det sägs att fader Maximilian Kolbe gick sist, likt en herde efter sin hjord. Fader Kolbe led i femton dygn under svältens och törstens plågor, till sist fick han en dödlig injektion karbolsyra och hans dödsdag är den 14 augusti 1941. Det sägs att under tiden som fångarna var i döds bunkern kunde man höra bön och psalmsång i flera dagar, under ledning av fader Kolbe. Fader Kolbes dödsattest finns bevarad men i den står det att dödsorsaken var lunginflammation. Det är ganska bisarrt att nazisterna behandlade människor på ett fruktansvärt sätt. Men i sin iver i att allt skulle dokumenteras drog lägerläkaren sig inte för att ljuga om dödsorsaken, så att eftervärlden skulle tro på deras.

Franciszek Gajowniczek (1901–1995) överlevde Auschwitz. Efter kriget när han blev fri och återvände hem fann han sin fru, men hans två av hans söner hade dödats i en sovjetisk flygattack. Gajowniczek gjorde det därefter till sin livsuppgift att sprida information om Kolbes offer och verksamhet i lägret. När Maximilian Kolbe helgonförklarades av påven Johannes Paulus II på Petersplatsen den 10 oktober 1982, var Franciszek Gajowniczek närvarande.

Diakon Oddbjörn

Ordinarie gudstjänster (september – december)

Med reservation för eventuella ändringar

Söndagsmässor (inklusive lördag kväll)

Vigiliemässa (lördagar)	kl. 18.00
Högmässa	kl. 11.00
Mässa i S:t Josefs kapell, Älmhult	kl. 18.00 (en gång/mån. gudstjänst)

Mässor på vardagar

Måndagar till fredagar	kl. 18.00
Lördagar	kl. 10.00 (äldre Mässan, latin)

Eukaristisk tillbedjan

Tisdagar, torsdagar och fredagar	kl. 18.30 (efter Mässan)
----------------------------------	--------------------------

Gemensam rosenkransbön

Tisdagar, torsdagar och fredagar	kl. 17.30 (före Mässan)
----------------------------------	-------------------------

Tillfälle till bikt

Fredagar och lördagar	kl. 17.00 – 17.50
-----------------------	-------------------

Mässor på andra språk

Latin

Lördagar kl. 10.00 firas Mässan enligt den äldre, extraordinarie formen.

Polska

Mässa på polska firas första söndagen i månaden kl. 17.00. Ansvarig präst: f. Wieslaw Brzostik, Kalmar, tel. 0480-105 63.

Kroatiska

Mässa på kroatiska firas tredje söndagen i månaden kl. 14.00. Ansvarig präst: f. Vladimir Svenda, Malmö, tel. 070-8801588.

Spanska

Mässa på spanska firas en torsdag i månaden kl. 16:00. Ansvarig präst: f. José Luis Retamales, Göteborg, tel. 070-487 86 74.

Ukrainska

Liturgi på ukrainska firas ofta första söndagen i i månaden kl. 13:00. Ansvarig präst: f. Miroslaw Kostiw, Värnamo, tel. 073-5797249.

För mässor på **ungerska**, kontakta pastorsexpeditionen.

Varför borde vi läsa böcker?

*”När vi ber, talar vi med Gud; men när vi läser, talar Gud med oss”
(Kyrkoläraren S:t Hieronymus)*

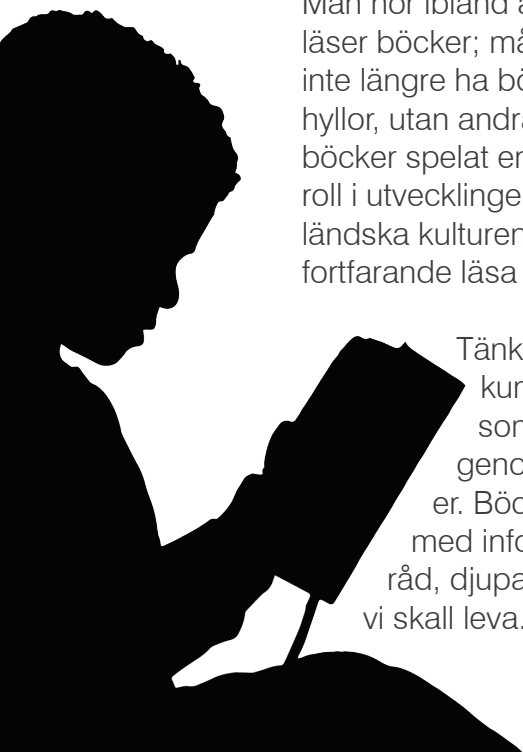
Under sommaren har det funnits ett par bord med böcker i församlingssalen, vilka man kan ta med sig samtidigt som man ger ett litet bidrag till församlingen. Flera av böckerna har varit riktiga klassiker och av hög kvalitet.

Man hör ibland att folk inte längre läser böcker; många hem verkar inte längre ha böcker i sina bokhyllor, utan andra saker. Ändå har böcker spelat en betydelsefull roll i utvecklingen av den västerländska kulturen. Varför borde vi fortfarande läsa böcker?

Tänk först på den kunskap och visdom som vi kan vinna genom att läsa böcker. Böcker är packade med information, goda råd, djupa lärdomar om hur vi skall leva. Sociala medier

och internet gör det visserligen möjligt att ha stora mängder information genast till hands, men ofta finner vi oss överhopade och det enda som blir kvar är kortlivade intryck. En lugn och sakta läsprocess däremot ger oss tid att tänka över det vi just läst och väga in egna tankar. På det sättet kan vårt sinne absorbera och hålla kvar ny information mycket mer effektivt än att upprätta en kunskapsbank där vi kan hämta information då behov finns.

Att läsa en bok är inte bara ett sätt att få kunskap, utan en källa till avkoppling och äventyr. Vi kan koppla av från dagliga bestyr och rikta uppmärksamheten mot det ämne som behandlas. När vi tillbringar en stilla stund helt uppfyllda av sidorna i en bok, förflyttas vi till en annan värld, på det sätt som film inte kan göra. När vi läser, formar vi vår egen mentala bild av personerna och omgivningen som hjälp att kunna följa händelseförloppet. När vi kommer längre in i händelserna, blir vi förtjusta över inte bara personerna utan en hel historisk epok blir levande och förståelig inför våra ögon. Allt detta är inget lugn och fyller oss med äkta glädje.

Det finns verkligen folk som fortfarande läser böcker, men trenden i dag bland de unga och de framtida generationerna går mot allt mindre bokläsande. En vanvettig distraktion har invaderat världen till följd av den digitala teknologin och sociala medier. En del av oss har förmåga att se mobilen och datorn som verktyg och kan stänga av dem. Men för andra blir de en destruktiv livsstil och reducerar drastiskt samtal, mänskligt initiativ och djupare tankar.

Det är sorgligt att se barn, kanske bara fem eller sex år, fastklitrade vid mobilen. Föräldrarna måste motstå frestelsen att hänga på prylkulturen och istället erbjuda goda böcker för sina barn att läsa.

Här är några beprövade råd för att väcka kärlek till bokläsande hos era barn.

1. Börja när de är unga: Inget barn är alltför ungt för att upptäcka böcker och du kan odla deras intresse tidigt. Ett sätt är att placera en korg med böcker med rätt åldersanpassning, där ditt barn brukar leka och böckerna lätt kan upptäckas.

2. Skaffa ett bibliotek i ditt hem: Varje hem behöver ett bibliotek med goda böcker som utsätter barn för stora berättelser. Placera bokhyllor överallt i hemmet där barn lätt kan ha tillgång till dem. Skapa en tyst, inbjudande läsvrå för ditt barn.

3. Uppmuntra dem: tag dina barn till biblioteket. Stimulera dem att börja läsa. Uppmuntra dem att ta med sig en bok när de reser någonstans. Då kommer barnen att fatta, att läsning inte bara är jobbigt, utan en källa till nöje.

4. Föregå med gott exempel: Var en förebild och läs inför ditt barn. Vare sig det är en tidning eller Bibeln, gör du klart för ditt barn att du värdesätter läsning som en del av ditt liv. Du kan också göra läsning till en begivenhet i familjen genom att läsa för dem dagligen. Att läsa för ditt barn innan läggdags är ett utmärkt sätt att varva ner och stärka sammanhållningen.

5. "Vad läser du nu?": tala ofta med era barn om vad de har läst. Befordra deras kritiska tänkande genom att hjälpa dem att hitta samband mellan de begrepp som de lär sig och det dagliga livet. Det kan bli ett fantastiskt sätt att börja ett samtal vid middagsbordet. Försök.

Trosundervisning (katekes)

för barn och ungdomar i församlingen

Alla katolska barn och ungdomar är välkomna till ett nytt läsår med katekesundervisning. Det är framför allt föräldrarnas ansvar att förmedla tron till sina barn, men föräldrarna får hjälp med detta av församlingen.

Höstterminens undervisning

Mindre barn, Första kommunionbarn (två grupper) och äldre barn (totalt fyra grupper) träffas varannan söndag kl. 9:45. Första gången blir den 8 september 2019.

Månad	Datum
September	8, 22
Oktober	6, 20
November	3, 17
December	1, 15 (julbikt för äldre barn)

Konfirmanderna, motsvarande klass och 8 och 9, träffas varannan söndag kl. 9:45. Undervisningen är två år och sker i en gemensam grupp. Första träffen blir den 15 september 2019.

Månad	Datum
September	15, 29
Oktober	13, 27
November	10, 24
December	8, 22

Observera att undervisningen är obligatorisk, liksom även deltagande i söndagsmässan (söndagsplikten), i första hand högmässan kl. 11.00, men även vigiliemässan, lördagar kl. 18.00, gäller som söndagsmessa. Ibland firas också nationell mässa i vår kyrka på söndagar.

Bön till ärkeängeln S:t Mikael

Helige Mikael, ärkeängel,
försvara oss i drabbningen,
var vårt värn emot djävulens skurkstreck och snaror.
Må Gud befalla över honom, bönfaller vi ödmjukt;
och du, de himmelska härskarornas furste,
fördriv i Guds kraft till helvetet,
satan och alla andra onda andar,
vilka till själarnas fördärv
stryka omkring överallt i världen.
Amen.

*Ärkeängeln S:t Mikael,
Maydan nezalejnosti;
Kiew/Ukraine*

B

PP

Sverige, Port Payé

Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö

Sankt Mikael's Katolska Församling
Ulriksbergspromenaden 34 A
352 46 Växjö

Kyrkan öppen alla dagar 9.00-18.00

Pastorsexpedition:
Tel. 0470 - 152 42

Öppet: må och ons 10.00 - 12.00
fr 15.00 - 17.00

E-post: vaxjo@katolskakyrkan.se
Vår hemsida är uppdaterad:
www.sanktmikael.se

Postadress:
Box 3291, 350 53 Växjö

Kyrkoherde f. Ingvar Fogelqvist
Mobil 070-432 84 99

Diakon Oddbjörn Andreassen
Mobil 076-774 16 62

Sankt Josefs kapell
Södra Esplanaden 24, Älmhult
Moder Teresasyster
Missionaries of
Charity Contemplatives
Ulriksbergspromenaden 34 B
352 46 Växjö
Tel. 0470-249 98